

лимавка. Природата не търпи никакви калимавки. Тя иска да види човѣка свободенъ, гологлавъ, безъ никакви предвзети идеи и теории. Въ свѣта човѣкъ се подчинява на известни условности, но природата не търпи такива. Природата е пратила човѣка на земята голъ, написала е въ сърдцето му своитѣ закони и за тѣхъ държи смѣтка. Тя иска да види човѣка въ пълна изправностъ по отношение на тѣзи закони. Всичко друго, което той впоследствие е придобилъ, тя хвърля настрана. Позволи ли си да се застъпва за изхвърленото и да се бори съ природата, скъпо ще плати.

Има разумни положения, които човѣкъ трѣбва да зачита. Запримѣръ, разумно е той да се облича споредъ условията на природата, а именно: зиме съ дебели дрехи, лѣте — съ тънки. Разумно е, когато човѣкъ влиза въ банята, да се къпе, да съблѣче дрехитѣ си. Влѣзе ли съ дрехи, ще мине за ненормаленъ. Водата има отношение къмъ тѣлото на човѣка, а не къмъ дрехитѣ му. Когато човѣкъ се къпе, водата трѣбва да действа направо на тѣлото му. Когато пере дрехитѣ си, водата върши друга работа — тя има предъ видъ чистотата на дрехитѣ.

Сега се явява въпросътъ, кога човѣкъ трѣбва да бжде облѣченъ и кога — голъ. Щомъ слиза на земята, човѣкъ първо се облича съ плътъ, а после облича плътта си съ дрехи. — Защо не остане само съ първата си дреха, т. е. съ плътта си? — По две причини: отъ една страна той има задължение къмъ тѣлото